

Efter artikel 6 A kan Rådet med forbehold af traktatens øvrige bestemmelser og inden for rammerne af de beføjelser, som traktaten tillægger Fællesskabet træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling på grund af de kriterier, der er angivet i bestemmelsen.

Udvidelsen efter artikel 129 A består i, at der nu kan udstedes retsakter, der fremmer forbrugernes ret til at organisere sig for at beskytte deres interesser.

For så vidt angår artikel 236 indebærer bestemmelsen ikke, at EF får kompetence til at regulere nye områder, men alene at der muligvis sker en udvidelse af EFs reguleringskompetence inden for rammerne af den gældende traktat.

Bestemmelserne indeholder endvidere en afgrænsning af de beføjelser, der på de nævnte områder tillægges EF. Det fremgår således af alle de tre bestemmelser, at der kan vedtages «foranstaltninger», dvs. særligt de retsakter, der er nævnt i artikel 189.

Endelig indebærer den omstændighed, at der kan være fortolkningstvivel med hensyn til rækkevidden af bestemmelser i EF-Traktaten, ikke,

at grundlovens § 20 ikke kan anvendes, jf. senest Østre Landsrets dom i Maastricht-sagen, side 13.

På grundlag af de foreliggende retskilder, jf. nærmere ovenfor under pkt. 2.3.3, er det herefter Justitsministeriets opfattelse, at Amsterdam-Traktaten indebærer overladelse af beføjelser i nærmere bestemt omfang og derfor kan gennemføres efter proceduren i grundlovens § 20.

6. Konklusion.

Amsterdam-Traktaten indeholder bestemmelser, der indebærer overladelse af beføjelser i grundlovens forstand. Efter Justitsministeriets opfattelse drejer det sig om artiklerne 6 A, 129 A og 236. En dansk tilslutning til Amsterdam-Traktaten nødvendiggør derfor anvendelse af grundlovens § 20, selv om der for Danmarks vedkommende alene er tale om meget begrænsede overladelser.

Det er endvidere Justitsministeriets vurdering, at anvendelse af proceduren efter grundlovens § 20 er tilstrækkelig som grundlag for dansk tilslutning til Amsterdam-Traktaten.